

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 01/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 72

Tất cả tên gọi, cách bài trí, bài vị trong Phật pháp đều là biểu pháp để khai thị cho chúng sanh. Thí dụ, trên bàn Phật có hoa quả đây là biểu thị nhân quả, nhân tốt thì quả tốt; chúng ta cúng Phật là biểu lộ tâm thành kính của mình, không phải là để Phật thọ hưởng. Tối hôm qua, khi chúng ta học “**Thập Thiện Nghiệp Đạo**”, Hòa Thượng nói: “**Chúng ta muốn từ chối nhân quả cũng không được!**”. Chúng ta làm việc tốt, trong tâm chúng ta không vướng bận, dính mắc, không cần báo đáp nhưng chúng ta tạo nhân lành thì quả lành sẽ tự hình thành. Chúng ta có phước thì mọi thứ sẽ được an bài chu đáo trong mọi phương diện của cuộc sống.

Ngày trước, tôi có một người bạn, lần nào ghé thăm tôi cũng tặng áo, mũ, nón, sách... Họ nói: “*Tôi bán một bộ quần áo thì người khác đưa tiền thì tôi mới đưa đồ vậy thì tôi mới có tiền để sống, anh chỉ tặng cho thì anh sống như thế nào? Tôi hiểu được tôi chết liền!*”. Chúng ta làm chúng ta không nghĩ đến phước báu nhưng không phải là không có phước báu, chúng ta làm việc sai trái thì như Hòa Thượng nói: “**Chúng ta muốn từ chối quả báo cũng không thể được!**”. Chúng ta làm việc tốt hay xấu thì quả báo nhất định sẽ đến, đời này chưa đến thì đời sau hoặc nhiều đời sau sẽ đến.

Hôm qua, chúng ta học có nói đến việc trong nhà Phật có đốt liêu, đây là chúng ta để nhang trên đầu, tay, vai đốt một phần thân thể để cúng dường Phật. Điều này là biểu thị tâm chân thành, cũng là đánh dấu việc chúng ta phát nguyện, từ đây, chúng ta xả bỏ thân để phục vụ chúng sanh. Thân mạng chúng ta vô cùng quý giá, quý giá hơn cả hạt Minh châu. Hạt Minh châu vô cùng giá trị, khi để hạt Minh châu vào cốc thuốc độc thì độc được tự tan biến, nhưng cho dù hạt Minh châu rất quý giá cũng không thể đổi được một phần cơ thể của chúng ta. Chúng ta đốt một phần thân thể là để dâng cúng Phật để biểu thị tâm chân thành. Phật đại từ, đại bi thương yêu tất cả chúng sanh, các Ngài không muốn chúng sanh bị thương tổn, tất cả việc làm nơi nhà Phật đều là biểu pháp cho chúng ta. Chúng ta quy y Phật trước mặt mọi người để chúng ta ghi nhớ, chúng ta đã hứa thì chúng ta không được vi phạm. Nếu chúng ta thật làm theo lời Phật dạy thì cho dù chúng ta không tham dự sự kiện quy y, không hành lễ thì chúng ta cũng chân thật là một đệ tử của Phật.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Con là cư sĩ tại gia khi thời khoá sớm tối thì có nên mặc áo tràng hay không?*”.

Trước mặt Phật chúng ta phải ăn mặc đoan nghiêm, áo tràng là để thể hiện tâm thành kính của chúng ta. Tổ Sư Ấn Quang nói: *“Một phần tâm thành kính được một phần lợi ích, mười phần tâm thành kính được mười phần lợi ích”*. Pháp sư Định Hoằng nói: *“Vậy thì, một trăm phần thành kính được một trăm phần lợi ích, một ngàn phần thành kính được một ngàn phần lợi ích”*.

Hòa Thượng nói: *“Áo tràng là lễ phục của người học Phật, chúng ta mặc để biểu thị sự cung kính, vậy nên chúng ta mặc áo tràng lễ Phật là rất tốt”*. Chúng ta đi dự pháp hội chúng ta mặc áo tràng có màu giống mọi người để thể hiện sự trang nghiêm, chuẩn mực, chỉnh tề. Tôi không mặc áo tràng nhưng bộ quần áo tôi đang mặc cũng giống như lễ phục, chúng ta không thể ăn mặc một cách tùy tiện.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta đến pháp hội thì chúng ta phải mặc theo quy định, chúng ta ở nhà thì không mặc áo tràng cũng được”*. Phật pháp không có định pháp, Phật pháp là tùy thuận, tùy duyên, không cưỡng cầu. Nếu chúng ta tạo thành thói quen thì khi không làm đúng chuẩn mực chúng ta sẽ nhận ra. Thí dụ, khi ra đường bằng xe máy mà chưa đội mũ bảo hiểm thì tôi sẽ cảm thấy trên đầu thiếu một thứ gì đó; Khi lên xe ô tô mà tôi chưa thắt dây an toàn thì tôi cũng cảm thấy ngực đang bị trống. Khi chúng ta lễ Phật, chúng ta phải định đặt ra quy chuẩn nhất định và tuân theo, không thể tùy tiện. Khi chúng ta học *“1200 chuyên đề”* tôi luôn mặc áo tràng nâu, sau đó tôi luôn mặc bộ quần áo tôi đang mặc này.

Ngày trước, có người hỏi Hòa Thượng, khi họ đang đi du lịch, họ nhìn thấy một ngôi chùa nên họ vào chùa lễ Phật, khi đó họ đang mặc váy ngắn, có một vị nhìn thấy như vậy thì nói mặc như vậy thì sẽ đọa Địa ngục. Hòa Thượng nói: *“Người mặc thì không đọa Địa ngục, người nói câu nói đó mới đọa Địa ngục!”*. Họ lễ Phật bằng tâm chân thành, quên đi hình tướng, điều này đáng trân trọng. Có người muốn xin một loại quả ở trên bàn Phật để lấy lộc thì có người nói, như vậy là họ phạm tội trộm cắp, sẽ đọa Địa ngục. Những người nói câu này khiến cho mọi người sợ, họ cảm thấy chùa có nhiều quy tắc, vào đó không khéo sẽ phạm đại tội nên họ dần mất đi tín tâm.

Người xưa kể câu chuyện, có hai vị Hòa Thượng đi trên đường, họ nhìn thấy một cô gái bị ngã xuống sông, một vị Hòa Thượng nhảy xuống sông vớt cô gái đó lên, sau đó, hai vị Hòa Thượng tiếp tục lên đường, trên đường đi một vị Hòa Thượng luôn nói là sư huynh công người phụ nữ đó là đã phạm giới, vị Hòa Thượng kia nói: *“Sau khi vớt cô gái lên thì tôi đã để họ ở bờ sông, còn đệ đã mang cô gái đó về đến chùa rồi!”*. Phật pháp không có định pháp, tất cả là tùy duyên, nếu chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta đã phan duyên.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Pháp sư chủ thất phạt cư sĩ quỳ hương như vậy có đúng pháp không?”*.

Ở các Phật thất, người nào phạm lỗi thì sẽ phải đốt một cây hương lên và quỳ, khi nào cây hương tàn thì mới được đứng dậy. Tôi cũng đã bị phạt quỳ hương nhiều lần. Khi bị phạt quỳ, chúng ta phải quỳ nghiêm túc nếu chúng ta ngồi xuống thì mọi người sẽ đốt cây nhang khác để chúng ta quỳ lại từ đầu.

Hòa Thượng nói: **“Đây là cách xử phạt tự nguyện, không được cảm thấy hối hận, đây là quy củ ở trong niệm Phật đường, Hòa Thượng chủ tất phải nên nói rõ quy định này đối với người tham dự niệm Phật”**. Chúng ta phải đưa ra quy định rõ ràng về các hình thức xử phạt để mọi người hiểu rõ. Ngày nay, chúng ta nên ghi ra bản cam kết nếu vi phạm thì sẽ bị xử phạt và bảo mọi người ký tên.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại là thời đại dân chủ, nếu như mọi người không đồng ý bị phạt quỳ thì không nên dùng phương pháp này, nếu mọi người đồng ý chính là mọi người bằng lòng chịu hình phạt. Nếu không thì sau khi bị phạt thì họ đi báo quan vậy thì chúng ta đã phá đi hình tượng đối với Phật pháp”**. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng với việc này. Ngày nay, trong lời nói, việc làm đối với mọi người trong xã hội, chúng ta phải hết sức cẩn trọng. Chúng ta đặt ra quy chuẩn, yêu cầu thì chúng ta phải giảng giải rõ ràng, thậm chí là nên có văn bản để mọi người cam kết. Thí dụ, chúng ta không nói rõ, chúng ta thu điện thoại của mọi người, nếu con của họ bị bệnh mà người nhà không thể liên hệ với họ thì sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng, nếu sau đó họ đi báo quan thì chúng ta sẽ rất phiền phức.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để giúp những người hủy báng Tam bảo, những thân bằng quyến thuộc không tin nhân quả báo ứng?”**. Những người hủy báng Tam bảo, không tin nhân quả thì việc gì họ cũng dám làm.

Hòa Thượng nói: **“Việc này chúng ta cần phải có trí tuệ, có lòng nhẫn nại, phải làm ra tấm gương tu hành thật tốt để người trong nhà có cảm xúc rõ ràng, trước khi học Phật và sau khi học Phật bạn như thế nào”**. Tôi chưa làm ra tấm gương thật tốt nhưng họ hàng, nội ngoại đều nể trọng. Ngày trước, khi tôi tổ chức lễ cưới, tôi mời hai dòng họ, tôi chuẩn bị xe ô tô, cỗ cưới thịnh soạn, biếu tiền cho những người tham dự, sau khi tôi tu tập, tôi ăn chay và không đụng đến bia rượu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm ra tấm gương tu hành thật tốt thì người khác sẽ tự động, tự phát tu hành”**. Hiện nay, khi gặp thân bằng quyến thuộc thì họ luôn chào tôi **“A Di Đà Phật”**, không nói tên riêng. Mẹ của tôi, khi nói chuyện với các Phật tử cũng gọi tôi là Thầy. Khi tôi gặp bà con, tôi ân cần tặng quà, khuyên người già niệm Phật giữ tâm thanh tịnh, nhắc người trẻ hiếu thảo Cha Mẹ, kính trọng trưởng bối. Tôi lo việc cúng trong dòng họ, tôi không ở nhà nhưng tôi dặn em trai phải cẩn thận lo cho Mẹ.

Hòa Thượng nói: **“Trước khi bạn học Phật và sau khi bạn học Phật hoàn toàn không như nhau thì tự nhiên họ sẽ tán thán, thân bằng quyến thuộc liền sẽ bị cảm**

hóa. Nếu người nhà của chúng ta vẫn hủy báng Tam Bảo, không tin nhân quả, nhục mạ, nói lời thị phi với chúng ta thì đó là do công phu của chúng ta chưa có lực, đức hạnh của chúng ta vẫn chưa đủ cảm hóa họ”. Đây là do việc làm của chúng ta chưa có sức ảnh hưởng với họ. Nếu chúng ta cảm hóa họ thì cho dù họ không tu thì họ cũng sẽ không phi báng việc làm của ta. Những người anh em họ của tôi, khi nào họ say xin thì họ mới gọi điện cho tôi, họ nói cuộc sống của họ khổ, con cái không ngoan hiền. Trong lòng họ có sự kính trọng đối với tôi, biết rằng tôi đang tu hành, đang làm những việc tốt, họ rất muốn làm nhưng chưa làm được.

Hòa Thượng nói: *“Trước đây, khi Tổ Sư Ấn Quang đến ở nơi nào đó, nơi đó ban đầu sẽ có trùng, kiến, gián, muỗi quấy nhiễu, mọi người có ý muốn đuổi chúng đi thì Tổ Ấn Quang ngăn lại và nói, chúng là thiện tri thức của chúng ta, chúng còn ở nơi đây chứng minh đức hạnh của chúng ta vẫn chưa đủ vì ta chưa thể cảm hóa chúng. Sau khi Tổ Sư Ấn Quang 70 tuổi thì chỗ ở của Ngài không có bất cứ một động vật nhỏ nào, tất cả các loài đều đã đi hết. Không luận bất cứ ở nơi nào, khi người khác ở mà có muỗi, kiến, dán, khi Ấn Tổ đến ở thì những loài vật nhỏ này tự động dọn nhà đi. Loài chúng sanh nhỏ bé như vậy mà còn bị cảm động hưởng hỏ thân bằng quyến thuộc của chúng ta!”.*

Khi họ hàng nghe tin tôi ghé thăm thì họ rất mừng. Hôm trước, tôi ghé thăm hai bác 90 tuổi, hai bác nằm ở trên giường, bác không còn nhìn thấy đường, bác là chủ hôn cho tôi, bác kể lại buổi hôn lễ của tôi đã diễn ra như thế nào. Tôi nói bác nên quên hết việc trong quá khứ, con đường tốt nhất là niệm Phật cầu sinh thế giới Tây Phương Cực Lạc, đừng nhớ đến con cháu.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải học Ấn Tổ, chân thật thực tiễn tâm chân thành thì có thể cảm động lòng người, nhất định không nên dùng tâm trách móc, tâm không vừa lòng. Chúng ta phải xem tất cả mọi người như Cha Mẹ của mình, xem họ như Phật Bồ Tát, dùng tâm rất chân thành, rất tôn kính để tôn kính họ”. Chúng ta chưa làm được việc nhìn thấy mọi người như Cha Mẹ.*

Trên “*Kinh Nhân Quả*” nói: *“Tất cả thân nam là Cha ta thời quá khứ, là vị Phật ở tương lai. Tất cả thân nữ là Mẹ ta thời quá khứ, vị Phật ở tương lai”.* Chúng ta phải kính trọng mọi người như Cha Mẹ, như một vị Phật. Thích Ca Mâu Ni Phật nói: *“Ta là Phật đã thành chúng sanh là Phật sẽ thành”.* Hiện tại, họ chưa học Phật nhưng tất cả chúng sanh đều có bản năng thành Phật. Trên Kinh cũng nói, chúng sanh có sẵn trí tuệ, đức tướng đầy đủ của Như Lai. Hiện tại, trí tuệ, đức tướng của chúng ta bị *“tự tư tự lợi”, “tham, sân, si, mạn”,* che mắt, nếu những thứ này lắng xuống thì tự tánh của chúng ta sẽ hiển lộ.

Trong pháp môn Thiên Tông có mười bức tranh chấn trầu, bức tranh đầu tiên là bức tranh *“tìm trầu”*, trong bức tranh không có hình ảnh con trầu, bức tranh thứ hai có hình ảnh dấu chân của con trầu, bức tranh thứ ba có hình ảnh phần đuôi của con trầu,

bức tranh thứ tư nhìn thấy rõ phần mình con trâu... Đây là biểu thị khi chúng ta nhìn rõ Phật tính của chúng ta. Chúng ta kính trọng tất cả chúng sanh như Cha Mẹ, như một vị Phật điều này có đạo lý rất rõ ràng. Khoa học hiện tại đã chứng minh con người có sinh tử, luân hồi, một số nhà khoa học đã thối miên đưa con người trở về quá khứ, khiến cho họ nhớ lại những đời trước, nơi họ đã từng ở và ngôn ngữ cổ xưa họ đã từng nói.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!